

Alper Demiroğlu

Från matchknappe på Söderstadion till debut i startelvan inför 45 000 i ett Stockholmsderby. Det som många drömmer om har blivit verklighet för Hammarbyfostrade Alper Demiroğlu. Och med ett kontrakt skrivet till och med 2024 finns förhoppningar om mer både hos Alper själv och i klubben.

TEXT TOMMY FAGERBERG

FOTO PETER JONSSON

26 juni 2022. Snart dags för inlägg i hemmamatchen mot BK Häcken för Alper Demirel. Lagkamraterna peppar den allsvenska debutanten.
Foto: Peter Jonsson.

Söndagen den 26 juni 2022, Hammarby möter serieledande Häcken inför drygt 24 000 åskådare. En för övrigt anmärkningsvärt bra publiksiffra under rådande semestertid. Bajen ligger under med 0-2 när Martí Cifuentes gör några byten för att försöka rädda upp situationen. En av dem som kommer in är den då 19-åriga mittfältaren Alper Demirel som precis flyttats upp i A-laget. En kvart senare är matchen slut. Då står det 2-2 på resultattavlan. Effekten av bytena hade betalat sig och Alper Demirel hade presenterat sig.

Det som fastnat mest på näthinnan var lugnet han utstrålat. Det såg ut som att han inte hade gjort annat än spelat seniorfotboll. Bland annat var han inblandad i hörnvarianten som ett skott av Mohanad Jeazhe och en touch av Björn Paulsen senare betydde kvittering. En klassisk hockeyassist alltså. Inte illa.

– Ja, jag vet att jag såg lugn ut och sådär men jag var som i en annan värld, säger Alper när vi ses på Charles Dickens en tisdagseftermiddag, mitt i Allsvenskans brinnande slutforcering.

– Samma dag som Häckenmatchen skulle jag åkt till Grekland med min flickvän eftersom vi hade semester i HTFF. Martí pratade med mig dagen innan vi skulle resa. Han sa att han förstod att jag ville åka men önskade att jag fanns till förfogande då mycket var på gång i truppen just då. Det fanns relativt stor chans till speltid. Han bad mig tänka över det en gång till innan jag satte mig på planet.

Alper åkte hem och avbeställde resan direkt. Det här kunde vara precis det han väntat på, en chans han inte fick missa.

– Sedan när jag såg att jag var uttagen i matchtruppen. Det var sådan känsla, alltså. När jag i andra halvlek värmdes upp som avbytarna gör med jämna mellanrum hörde jag Imad Khalili ropa och peka på mig. Jag blev rätt paff och pekade på mig själv och måste sett ut som ett frågetecken. Jag fattade knappt att det var sant. Sedan var det bara att springa in och köra. Alla i laget var skitsura efteråt för att det bara blev en poäng. Självt var jag glad att i min debut ha varit

bidragande till att vi i alla fall fick ett kryss. Men jag fick smyga lite med glädjen (skratt).

Din moderklubb är Hammarby. Gick du på många A-lagsmatcher när du var grabb?

– Ja, jag gick ofta med farsan och brorsan. Jag var matchknappe en gång också, på Söderstadion. Jag minns att det var riktigt stort att stå där innan vi gick in. Charlie Davies var min idol då. Jag fick bära in matchbollen minns jag. Efteråt fick jag bollen med alla spelares autografer på. Jag kommer också ihåg den sista matchen där när alla tog grejer med sig hem från arenan. Men det största minnet fotbollsmässigt är Besara klackade in segermålet mot Djurgården under vår första allsvenska säsong på den nya arenan. Hela den matchen var helt grym.

Är det stor skillnad på trycket inne på plan jämfört med uppe på läktaren?

– Ja, det är det. Man får sån boost. Som att man får dubbel kondition på en gång. Det första som hände när jag kom in i min debut var att vi gjorde mål. Vilken explosion alltså. Visst hade jag tänkt på hur det skulle kunna vara innan men det överträffade allt. Shit vad peppad man blev att göra ett mål till. Det var galet.

Alper började sin fotbollskarriär i Hammarby. Efter ett par år där så skulle klubben starta upp sin akademiverksamhet. Detta var ingenting som Alpers lag och dess föräldrar var så imponerade av. Det skulle innebära att laget skulle splittras och det ville man inte. Föräldragruppen kollade efter alternativ och den klubb som tog emot ett helt lag med så kort varsel var Djurgården. Hm. Nåväl, så fick det bli men Alper gick snart vidare till BP innan han var tillbaka i den Hammarby akademiverksamhet han tidigare ratat. Sedan vidare till P19-laget och HTFF innan det sista steget till A-laget. Ett par veckor efter den bejublade Häckenmatchen plus ytterligare några inlägg skrev han på ett A-lagskontrakt som gäller till och med 2024. Bra jobbat Alper, bra jobbat Bajen!

Det har varit skönt att komma in i A-laget lite bit för bit och inte kastats in i hetluften direkt

Ytterligare några veckor senare är det dags för derby på Friends arena. Två av de centrala mittfältarna var borta då Jeppe Andersen var avstängd och Loret Sadiku tampades med sviterna av Covid. Demirol får förtroendet. 45 000 på läktarna. Finalkänsla. Hyfsad match att göra debut från start i.

– En grej jag tänkte på under uppvärmningen och förberedelserna inför matchen var när jag och farsan åkte förbi Nya Söderstadion bara ett och ett halvt år tidigare. Det var matchdag och arenan var helt upplyst i grönt. Jag pekade på den och sa hur mäktigt det måste vara att vara en del av Hammarby. Bara att sitta där på bänken och se sitt namn på skärmarna. Vilken dröm. Jag kommer så väl ihåg det där. Nästan precis ett år senare satt jag på bänken mot Falkenberg i cupen och fick uppleva just det. Nu skulle jag starta i fullsatt derby. Fantastiskt.

Berätta om när du blev upplockad till A-laget från HTFF. Blev du överraskad?

– Jag var ju med på A-lagets läger i Spanien i vintras. Där hände det någonting med min utveckling. Det lossnade kan man säga. Jag kände att jag inte var så långt därifrån. Lägret gick bra för mig överlag och jag spelade mot lag som IFK Göteborg och Molde FK. Även om träningsmatcher är något annat än riktiga matcher så fick man en inblick i vad som gäller på den nivån. För mig var det skönt att komma in i A-laget lite bit för bit och inte kastas in i hetluften direkt. Det är verkligen en supergrupp det här laget. Jag vet ärligt talat inte om jag varit med en sådan sammanhållning i ett lag tidigare. Samtidigt är det så att gör man inte något bra får man inte heller beröm. Det är höga krav. Det kan smälla lite ibland. När man kliver ut på träningen är alla lika gamla om du förstår vad jag menar? Sedan när vi sitter i matsalen och käkar lunch efteråt är det alltid bra stämning.

En som Alper spelat mycket tillsammans med och blivit god vän med under junioråren är Ben Engdal. De kamperade ihop både i BP och

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Charlie: Har du något favoritlag förutom Bajen?

– Ja, jag håller på Real Madrid och Ajax.

Ulla: Vad var du för slags spelare när du var liten?

– Jag var faktiskt målskytt med nummer tio och hela den grejen. Tog alla fasta och sådär.

Magnus: Hur mycket hörs av läktarsången i omklädningsrummet?

– Tyvärr inte ett ljud. Det är så långt bort. Vi går säkert 200 meter innan vi kommer till planen.

Sebastian: Har du någon förebild du hämtar inspiration av?

– Jag kollar mycket på spelare som är på min favoritposition som sexa. En jag verkligen gillar är Toni Kroos i Real Madrid. Han är en fantastisk spelare. Han inspirerar mig.

Roy: Har du mycket tålamod så du orkar fortsätta nöta trots bristande speltid?

– Alltså, tänk dig att träna med spelarna i det här laget varje dag. Jag kan inte tänka mig något bättre. Bara hur Darijan vänder med bollen utan att anstränga sig liksom. Eller när Nahir gör något skitsvårt och får det att se nästan automatiskt ut. Det finns så många bra spelare att lära sig saker av i det här laget. Jag ger hundra procent varje dag för att få fler chanser att spela.

Magnus: Spelar du helst en hel match i HTFF eller 10 minuter i A-laget?

– Den är svår, HTFF är jättekul att spela i men jag måste ändå säga 10 minuter i A-laget.

Startelvan i bortamatchen mot AIK den 28 augusti. Stående från vänster: Davor Blazevic, Simon Sandberg, Nahir Besara, Alper Demirool, Edvin Kurtulus och Darijan Bojanic. Nedre raden från vänster: Mads Fenger Nielsen, Gustav Ludwigson, Veton Berisha, Mohanad Jeahze och Abdelrahman Saidi. Foto: Jesper Zerman/Bildbyrå.

Bajen. När Demirool skrev A-lagskontrakt med Hammarby tog Engdal klivet till FC Midtjylland i danska ligan. De pratar med varandra varje dag. Ben har ännu inte spelat någon seriematch men några cupmatcher har det blivit. På frågan vem Alper tror blir nästa spelare upp i A-laget vill han inte svara på det. Han ger ett lojalt intryck. Lagmoralen i främsta ledet. Ett uttalande om nästa talang till A-laget skulle kunna missuppfattas. Det där med lagmoralen blir ännu tydligare lite senare när en restauranggäst på Dickens kommer

fram till vårt bord. Han pratar vitt och brett om sin uppfattning om vad som gått snett i Bajen under året och sågar oblygt några av Alpers lagkamrater. Då tystnar Alper och tittar ner i bordet. Det gillar han inte. När mannen har gått säger han:

– Jag gillar såklart att folk är engagerade i Hammarby och alla har rätt till sina egna åsikter. Men det blir personligt när man uttalar sig negativt om ens lagkamrater. Jag kommer alltid backa dem. ■